

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De summo bono & vltimo fine, in solo Deo ponendo. XXXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

cularibus curis & negotijs segregatum; vbi diuina reuelatione altius illustratus, Apocalypsim de statu totius Ecclesie militantis & triumphantis, figuris & mysticis verbis scripsit, & post hæc etiam, pro omnium Ecclesiarum & fidelium eruditione & consolatione, sanctum Euangelium de diuinitate Christi vltimus edidit. Lege & stude in istis, & alijs sacre Scripturæ libris, pro captu tuo & consolatione exilij tui in hoc mundo; non vt doctus & sapiens videaris, sed mitis & patiens, humilis & obediens, vsque ad mortem efficiaris.

8. Quare adhuc alios sanctos Apostolos, pro consolatione tua in Christi seruitio occupatos, pro fide & amore Christi occisos, verbo & exemplo multos edificantes. Vide sanctum Iacobum fratrem Domini, epistolam canonicam scribentem, formam christianæ vitæ & religionis perfectionem continentem. Quare & sanctum Thomam in India, qui vulnera Christi reuerenter palpauit, firmiter credidit, & cum feruenti amore apertè clamauit, dicens: Dominus meus, & Deus meus. Quare etiam cum magno desiderio, sanctum & eruditum Apostolum Matthæum Euangelistam scribentem Hebraicis literis Christi Euangelium toti mundo profuturum, omnibus nationibus, populis, & linguis varijs, ad salutem destinatum. Simili modo & affectu, quære alios sanctos Apostolos & discipulos Iesu Christi, in locis suis verbum vitæ retinentes, & populum docentes, & vsque ad mortem in vinea Dei laborantes. Isti sunt sancti & amici Dei, qui sanguine fuso, per coronam martyrij meruerunt vitam æternam. Lege ergo libenter vitam & passiones eorum, & consolaberis in laboribus & doloribus tuis: quia nihil est, quod tu facis & pateris pro Christo in seruitio Dei, comparatione sanctorum & aliorum deuotorum.

Apo. 2.

Iacobi epistolæ laus.

Thomas.

Ioan. 20.
Matthæus.

CAPVT XXXIV.

De summo bono & vltimo fine, in solo Deo ponendo.

1. **S**atiabor, cùm apparuerit gloria tua. O Domine, quomodo potest homo ad hanc gloriam peruenire? Per contemptum sui & omnium terrenorum, & per ardentem amorem omnium cælestium bonorum. Testes sunt animæ sanctorum latantes in regno cælorum, & omnes fideles certantes & laborantes contra tentationes vitiorum. Ab hoc glorioso fine & summo bono æternaliter fruendo, longè distant superbi daemones, infideles pagani, peruersi Iudæi, & hæretici indurati, homines carnales mundū diligentes.

Psal. 16.

diligentes, Deum negligentes, & in terrenis bonis & honoribus ac laudibus finem suum & felicitatem constituentes. Qui (heu Deus) propter hæc habenda, augenda, & seruanda currunt, laborant, student, vigilant, & ferè nunquam quiescunt, nec sollicitudo cessant, donec aliquid acquirant. Et cum acquiserint, siue rectum siue indirectum fuerit, adhuc non contentantur; sed ad altiora scandere & gloriari super ceteros concupiscunt, & intumescunt; doctos se iactant, magnos se aestimant, & ab alijs honorari affectant. Et tamen totum est vanum, lubricum, & nihilum; & finaliter periculosum & perditum, quod quærunt & cupiunt.

2. Certè erratis & vosipfos decipitis, quibus mundus adhuc dulcis est, & iucunda vita præsens, quia nil certi habetis de omnibus bonis vestris, & quotidie morri & iudicio Dei futuro propinquatis. Nihil enim est in hac vita ita iucundum, quin habeat aliquid amaritudinis annexum. Nil in creaturis tam preciosum & bonum & delectabile, quod possit animam hominis satiare & beatificare, ab omni malo eripere, & omni bono replere, & semper iustificare: nisi solus Deus, summè bonus, æternus, & immensus. Hic est creator omnium rerum, visibilem & inuisibilem, angelorum & hominum; qui est ante omnia, & super omnia, & in omnibus Deus benedictus in secula.

3. Quid enim dignè de Deo dici potest aut cogitari, ab aliqua creatura in celo & in terra? Excedit namque Deus omnia, ante cuius oculos omnia videntur vana & nulla. Ideo fatua est omnis anima, & permanebit semper egena & misera: quæ extra Deum aliqua quærît & diligit, quæ à dilectione & honore Dei mentem separant. Magna & mirabilia opera tua Domine; & cogilate, & perscrutari singula, non est mihi, nec alicui creatura possibile.

4. Quid igitur faciã, quia non possum altiora capere, nec secreta caelestia penetrare, neque cum angelis faciem Dei mei contemplari? Indignum me fateor tantis bonis frui, & cum Sanctis in celo conuersari. Ideo me semper humiliabo & despiciam coram Deo & omnibus hominibus, quamdiu fuero, & ero vilis in oculis meis; vt Deus misereatur mei peccatoris, nunc & in omnibus horis. Recogitabo omnes annos meos in amaritudine anime mee, quibus iram merui; & placabo in gemitu & fletu Deum, quem offendi sapientibus verbis, factis, visu, auditu, & cæteris sensibus meis: quos mihi ad seruiendum sibi dedit in toto corde meo, quamdiu in corpore viuo: Sed ne desperem & deiciar in malis meis, recordabor (Domine) omnium bonorum tuorum, & omnium misericordiarum tuarum quæ à sæculo sunt; donec ad te, auxiliante gratia tua, merear saluus peruenire. Libera me ab omnibus
ma-

18.

malis irruentibus subito in me, quæ retrahunt sapius cor meum à caelestibus bonis meditando. Adesto mihi pie Deus, & pone me iuxta te; ne incipiam vagari & elongari à summo bono, quod tu es Domine. Nam in te solo, totum bonum meum. Da te ipsum mihi, & sufficit animæ meæ, Domine Deus salutis meæ. Amen.

DE TRIBVS
TABERNACVLIS.

In his tribus tabernaculis, castra tenent tres militares virtutes.
In primo paupertas, in secundo humilitas, in tertio patientia: de quibus tria sunt capita.

CAPVT I.

De paupertate.

§. **P** S T scriptum in Propheta: *Patientia pauperum non peribit* Psal. 9.
in finem. Magna est, Domine Deus meus, patientia serueru-
tuorum. Et hæc est victoria eorum, qui cuncta superant aduersa
in hoc mundo. Dixisti enim: *In patientia vestra possidebitis animas* Luca 21.
vestras. Tu multipliciter nos probas, & vndique tribulationibus
nos circumcingis, nunc foris, nunc intus, nunc apertis, nunc oc-
cultis nos examinas tentationibus: ita vt in nobis nihil sit, quod
per tentationis ignem non transeat. Vis nos in omnibus tentare,
in multis angustiare: vt in omnibus probati, & ex multis miserijs
liberati, gratias multas tuæ referamus misericordiae & bonitati.
Hoc placitum est visumque bonum in conspectu tuo, & vtile ad
profectum nostrum. Si tu Domine Deus noster pro nobis, quis
contra nos? Sequar ergo te Domine, quocumque ieris, dummo- Psal. 28.
do mihi dux in via tu fueris. Si ambulauero in medio vmbrae
mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es. Confitebor ta-
men aduersum me iniustitiam meam Domino, & infirma mea non
abscondam: si forte à bono medico, consolationis fermenta per-
cipiam. Vide Domine paupertatem & infirmitatem meam, atten-
de quæ dico, tibi enim reuelau i causam meam. Ea desidero re-
quiem, & tu iniungis mihi laborem. Anhele ad sublimia, tu autem
proponis humilia. Quæro deliciarum copiam, sed tu suades pau-
pertatis inopiam.

2. Estne, Domine Deus meus, istud consilium & verbum tuum?
Vtique.